

Prof. dr hab. Marek Degórski
Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania
Polska Akademia Nauk
Warszawa

Warszawa 23.12.2019

Ocena
dorobku naukowego, dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy
międzynarodowej
Pana dr Pawła Wiśniewskiego na potrzeby postępowania habilitacyjnego

Recenzję w postępowaniu habilitacyjnym dr Pawła Wiśniewskiego wykonano zgodnie z wymogami Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jednolity: Dz.U. z 2017r. Poz. 1789), Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 30 stycznia 2018 r w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzenia czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U z 2018r, Poz. 261), oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U z 2011, Nr 196, Poz. 1165).

Recenzję opracowano na podstawie dokumentacji przekazanej przez dr hab. Waldemara Surosza, Dziekana Wydziału Nauk Oceanografii i Geografii Uniwersytetu Gdańskiego.

1. Podstawowe informacje o przebiegu edukacji, kariery naukowej i pracy zawodowej Habilitanta

Dr Paweł Wiśniewski w latach 2000-2005 odbył studia geograficzne w Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego na Wydziale Matematyki, Techniki i Nauk Przyrodniczych. W roku 2005 ukończył je z wyróżnieniem i obronił pracę magisterską pod tytułem „Wybrane problemy presji antropogenicznej w gminie Nakło nad Notecią” wykonaną pod opieką: dr Romana Dysarza, uzyskując stopień magistra. Po zakończeniu studiów podjął pracę w szkole ponadgimnazjalnej (Zespół Szkół Żeglugi Śródlądowej im. kmdr. B. Romanowskiego w Nakle nad Notecią) a jednocześnie rozpoczął współpracę naukową z dr hab. inż. Mieczysławem Wojtasikiem z Instytutem Geografii Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Na podstawie umowy cywilno-prawnej, w latach 2006-2010 prowadził zajęcia z przyrodniczych podstaw zrównoważonego rozwoju, gleboznawstwa,

hydrologii i limnologii. Mimo braku stałego zatrudnienia na uczelni rozpoczął również badania naukowe ukierunkowane przede wszystkim na problematykę erozji gleb i ochrony przeciwoerozyjnej na obszarach młodoglacjalnych Pomorza i Kujaw. W swoich pracach publikowanych z prof. Wojtasikiem poświęconych tej tematyce dokonał m.in.: oceny skali zagrożenia erozją gleb oraz wyznaczył stopnie w gradiencie pilności ochrony przeciwoerozyjnej na obszarach kilku wybranych gmin w województwach pomorskim, kujawsko-pomorskim i wielkopolskim, oceny natężenia i skutków procesów erozyjnych na powierzchniach stokowych w obszarach młodoglacjalnych, oceny wpływu erozji gleb na fizjonomię krajobrazu, a także oceny stopnia ochrony gleb przed erozją w powiatowych i gminnych programach ochrony środowiska oraz oceny roli tych dokumentów strategicznych w zarządzaniu przeciwoerozyjną ochroną gleb wraz z propozycjami zmian w tym zakresie.

W tym samym czasie uczestniczył dwukrotnie w zajęciach studiów podyplomowych podnosząc swoje kwalifikacje zawodowe. W roku 2005 odbył studia podyplomowe z zakresu oligofrenopedagogiki w Gnieźnieńskiej Wyższej Szkole Humanistyczno-Menedżerskiej MILENIUM w Gnieźnie, zaś w 2009 roku studia podyplomowe z zakresu informatyki i technologii informacyjnej w szkole w Dolnośląskiej Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Techniki w Polkowicach.

W roku 2012 na podstawie rozprawy doktorskiej: *„Przeciwoerozyjna funkcja lasów glebochronnych na przykładzie obszarów zarządzanych przez RDLP w Toruniu”* uzyskał stopień doktora nauk rolniczych w dyscyplinie ochrona i kształtowanie środowiska na Wydziale Rolnictwa i Biotechnologii Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy. Promotorem rozprawy doktorskiej był dr hab. inż. Mieczysław Wojtasik, prof. UKW, zaś recenzentami: prof. dr hab. inż. Stanisław Rolbiecki oraz dr hab. Jan Paluszek, prof. UP w Lublinie.

Po uzyskaniu stopnia doktora, w roku 2013 zostaje zatrudniony na stanowisku adiunkta na Wydziale Oceanografii i Geografii w Instytucie Geografii Uniwersytetu Gdańskiego, gdzie pracuje do dzisiaj.

2. Ocena osiągnięcia naukowego w rozumieniu art.16 ust.2 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym (...) wskazanego jako podstawa postępowania habilitacyjnego

Jako osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę postępowania habilitacyjnego dr Paweł Wiśniewski przedłożył cykl dziewięciu artykułów naukowych, proponując dla nich wspólne hasło: „Rolnictwo i obszary wiejskie w planowaniu gospodarki niskoemisyjnej na poziomie

lokalnym w Polsce”. Sumaryczny *Impact Factor* tych publikacji wynosi 5,486 (wg wykazu z 2017 r.), zaś sumaryczna liczba punktów według wykazu MNiSW z 2017 roku to 147. W obecnie obowiązującej punktacji czasopism naukowych MNiSW (z 18 grudnia 2019 roku) posiadają one odpowiednio: 0 punktów – jedno czasopismo (*Studia Obszarów Wiejskich*), 20 punktów – dwa czasopisma (*Bulletin of Geography. Physical Geography*, *Fresenius Environmental Bulletin*), 40 punktów – cztery czasopisma (*Journal of Ecological Engineering*, *Journal of Geography*, *Rocznik Ochrona Środowiska*, *Geografisk Tidsskrift-Danish Journal of Geography*) i 70 punktów – jedno czasopismo (*International Agrophysics*).

Na cykl osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę postępowania habilitacyjnego składają się następujące prace:

1. Wiśniewski P., Kistowski M., 2016. Local low carbon economy plans in the context of low carbon rural development. *Journal of Ecological Engineering*, 17(4), 112-119.

12 pkt (wg wykazu MNiSW z 2017 r.), 40 pkt (wg wykazu MNiSW z 2019 r.)

2. Wiśniewski P., Kistowski M., 2017. Agriculture and rural areas in the local planning of low carbon economy in light of the idea of sustainable development – results from a case study in north-central Poland. *Fresenius Environmental Bulletin*, 26(8), 4927-4935. 15 pkt (wg wykazu MNiSW z 2017 r.), 20 pkt (wg wykazu MNiSW z 2019 r.); IF = 0.673; IF5-letni = 0.611

3. Wiśniewski P., Kistowski M., 2017. The use of agricultural soils as a source of nitrous oxide emission in selected communes of Poland. *Bulletin of Geography. Physical Geography Series*, 13, 39-49. 13 pkt (wg wykazu MNiSW z 2017 r.), 20 pkt (wg wykazu MNiSW z 2019 r.)

4. Wiśniewski P., Kistowski M., 2017. Carbon Footprint as a Tool for Local Planning of Low Carbon Economy in Poland. *Rocznik Ochrona Środowiska*, 19, 335-354. 15 pkt (wg wykazu MNiSW z 2017 r.), 40 pkt (wg wykazu MNiSW z 2019 r.); IF = 0.899; IF5-letni = 0.685

5. Wiśniewski P., Kistowski M., 2018. Assessment of greenhouse gas emissions from agricultural sources in order to plan for needs of low carbon economy at local level in Poland. *Geografisk Tidsskrift-Danish Journal of Geography*, 118(2), 123-136. 25 pkt (wg wykazu MNiSW z 2019 r.), 40 pkt (wg wykazu MNiSW z 2019 r.); IF = 1.100; IF5-letni = 1.247

6. Wiśniewski P., 2018. Ocena wielkości emisji gazów cieplarnianych ze źródeł rolniczych na poziomie lokalnym w Polsce. *Rocznik Ochrona Środowiska*, 20, 1811-1829.

15 pkt (wg wykazu MNiSW z 2017 r.), 40 pkt (wg wykazu MNiSW z 2019 r.); IF = 0.899; IF5-letni = 0.685

7. Wiśniewski P., Kistowski M., 2018. Znaczenie problematyki obszarów wiejskich oraz rolnictwa w celach i kierunkach rozwoju gospodarki niskoemisyjnej na poziomie gminnym. *Studia Obszarów Wiejskich*, 50, 49-64. 12 pkt (wg wykazu MNiSW z 2017 r.), 0 pkt (wg wykazu MNiSW z 2019 r.)

8. Wiśniewski P., Kistowski M., 2019. Local-level agricultural greenhouse gas emissions In Poland. *Fresenius Environmental Bulletin*, 28(3), 2255-2268. 15 pkt (wg wykazu MNiSW z 2017 r.), 20 pkt (wg wykazu MNiSW z 2019 r.) IF = 0.673; IF5-letni = 0.611

9. Wiśniewski P., 2019. Assessment of nitrous oxide emissions from agricultural soils at local level in Poland. *International Agrophysics*, (w momencie składania dokumentacji w druku). 25 pkt (wg wykazu MNiSW z 2017 r.), 70 pkt (wg wykazu MNiSW z 2019 r.); IF=1.242; IF 5-letni = 1.267

Sześć z wymienionych pozycji (nr: 2, 4, 5, 6, 8 i 9) jest indeksowanych w bazie *Journal Citation Reports (JCR)* i posiada współczynnik wpływu *Impact Factor*. Dwie publikacje są jednoautorskie, w siedmiu dwuautorskich dr Paweł Wiśniewski jest pierwszym autorem. W otrzymanej dokumentacji zawarta jest dokładna informacja o udziale merytorycznym współautorów w przygotowywaniu publikacji. Niemniej jednak należy zauważyć, że wszystkie siedem publikacji dwuautorskich powstało w tym samym układzie personalnym z kierownikiem jednostki dr hab. Mariuszem Kistowskim.

Dr Paweł Wiśniewski w sposób wiarygodny wyartykułował zakres swoich działań związanych z przygotowywaniem wyżej wymienionych publikacji. Jego oryginalny wkład w powstaniu każdej z nich ukierunkowany był przede wszystkim na autorstwo części tekstu i formułowanie wniosków, ale również na prace koncepcyjne, operacyjne i analityczne na etapie przygotowywania pracy i jej powstawania.

Przedstawiony przez Habilitanta cykl dziewięciu artykułów stanowi spójny i logiczny ciąg prezentacji badań dotyczących gospodarki niskoemisyjnej na obszarach wiejskich oraz identyfikacji rozwiązań planistycznych i zarządczych stosowanych na poziomie lokalnym. Cele cząstkowe, związane z poszczególnymi pracami polegały na:

1. analizie i ocenie poziomu uwzględnienia problematyki rolnictwa i obszarów wiejskich w planach gospodarki niskoemisyjnej, przyjmowanych przez samorządy gminne w Polsce,
2. wypracowaniu modelowego rozwiązania skutecznego włączenia rolnictwa i obszarów wiejskich do lokalnego planowania gospodarki niskoemisyjnej,
3. rozpoznaniu oraz analizie stosowanych przez samorządy gminne metod obliczeń śladu

węglowego z rolnictwa na potrzeby planowania i zarządzania niskoemisyjnym rozwojem, wraz z oceną ich skuteczności,

4. wykonaniu obliczeń i analiz przestrzennych szacunkowej emisji GHG ze źródeł rolniczych (ze szczególnym uwzględnieniem użytkowania gleb rolnych) dla gmin w Polsce, jako narzędzia wspierającego planowanie gospodarki niskoemisyjnej na poziomie lokalnym.

Z uwagi na fakt, że wszystkie z wymienionych artykułów podlegały wnikliwym recenzjom wydawniczym pod kątem oceny formalnej, poniższa ocena ma charakter bardziej merytoryczny. Należy podkreślić, że przedstawione do oceny prace jako osiągnięcie naukowe wpisują się w bardzo ważny kierunek badań związany z ewaluacją obszarów wiejskich oraz rolnictwa w kontekście planowania i kształtowania gospodarki niskoemisyjnej na poziomie lokalnym w Polsce.

Oceniany cykl publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe wypełnia lukę badawczą w zakresie zdefiniowania roli obszarów wiejskich i związanej z nimi działalności rolniczej w kształtowaniu gospodarki niskoemisyjnej na poziomie lokalnym w naszym kraju. Z przeprowadzonej przez Habilitanta analizy roli i skuteczności gminnych planów gospodarki niskoemisyjnej w programowaniu i koordynacji działań na rzecz niskowęglowego rozwoju obszarów wiejskich i rolnictwa wynika, że mają one obecnie niewielkie znaczenie w tym zakresie. Habilitant wykonując kompleksową ocenę stopnia uwzględnienia problematyki rolnictwa i terenów wiejskich w dokumentach strategicznych potwierdził, że ten sektor działalności człowieka jest wciąż niedoceniany z uwagi na antropopresję. Przedstawione przez dr Pawła Wiśniewskiego wnioski i propozycje proceduralne mogą stanowić modelowe rozwiązanie dla obszarów wiejskich w planowaniu gospodarki niskoemisyjnej przez jednostki samorządu terytorialnego. Jako przykład dobrych praktyk w tym zakresie Habilitant wskazał nieliczne jednostki administracyjne (np. powiat starogardzki), w których nastąpiło już wdrożenie takich rozwiązań. Wykazał, że jedną z przyczyn takiego stanu rzeczy jest wciąż jeszcze słabo poznana ilościowa ocena poszczególnych składowych i ogniwi obiegu węgla w agroekosystemach. Podkreślił, że w ostatnich latach obserwuje się wzrost zainteresowania badaniami empirycznymi i modelowymi obiegu węgla w środowisku. W swoich pracach wykazał jednak, że stosowane dotychczas na potrzeby lokalnego planowania gospodarki niskoemisyjnej metody obliczania śladu węglowego są mało skuteczne i nie pozwalają na określenie rzeczywistego poziomu emisji GHG. Koncentrowanie się niemal wyłącznie na emisji CO₂ bez uwzględniania innych gazów, co w przypadku gmin wiejskich i miejsko-wiejskich jest szczególnie nieuzasadnione, sprawia, że wielkości śladu węglowego obliczone na potrzeby planów gospodarki niskoemisyjnej są z reguły niedoszacowane. W tym

miejscu należy podkreślić, że Habilitant podjął próbę oceny poziomu emisji GHG z działalności rolniczej na poziomie gmin, która pozwoliła zidentyfikować lokalne źródła emisji związane z tym sektorem. Wyniki uzyskane dla skali kraju umożliwiają stworzyć bazę danych dla lokalnych samorządów, możliwą do wykorzystania podczas planowania i szeregowania pod względem ważności środków redukcji emisji GHG na etapie programowania i wdrażania gospodarki niskowęglowej. Bardzo słuszny jest wniosek Autora, iż maksymalne efekty korzystnego oddziaływania rozwiązań służących ograniczeniu emisji mogą być uzyskane dopiero wtedy, gdy sposoby i skala ich wdrażania będą dostosowane do lokalnych potrzeb poszczególnych gmin w tym zakresie.

Kolejnym osiągnięciem naukowym Habilitanta jest przeprowadzenie po raz pierwszy na tak szeroką skalę badań połączonych z analizami przestrzennymi wielkości emisji z poszczególnych źródeł związanych z działalnością rolniczą w naszym kraju. Uzyskane wyniki mogą stanowić przyczynek do delimitacji regionów z uwagi na potrzeby włączenia rolnictwa i obszarów wiejskich do lokalnego planowania gospodarki niskoemisyjnej w Polsce. Zdaniem Habilitanta prace nad taką regionalizacją powinny obejmować w szczególności: określenie czynników przewodnich regionalizacji, potrzeb działań mitygacyjnych, opracowanie regionalizacji tych potrzeb, opracowanie typologii wyróżnionych regionów, określenie regionów o najpilniejszych potrzebach działań mitygacyjnych oraz opracowanie wzorcowych modeli rozwiązań mitygacyjnych.

Oceniając oryginalność i nowatorski charakter zaprezentowanych w przedłożonych artykułach wyników badań, należy stwierdzić, że niewątpliwie wnoszą one nowe treści związane z problematyką dotyczącą gospodarki niskoemisyjnej na obszarach wiejskich oraz identyfikacji rozwiązań planistycznych i zarządczych stosowanych na poziomie lokalnym. Posiadają one zatem duży wydźwięk aplikacyjny i mogą stanowić podstawy w optymalizacji rozwiązań planistycznych i zarządczych. W pracach habilitanta można jednocześnie znaleźć rozważania teoretyczne stanowiące punkt wyjścia do proponowanych rozwiązań utylitarnych.

Reasumując, pozytywnie oceniam zbiór artykułów wskazany jako główne osiągnięcie naukowe, z punktu widzenia ich wkładu w rozwój dyscypliny naukowej geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna.

3. Ocena osiągnięć naukowo-badawczych po uzyskaniu stopnia doktora

Zainteresowania naukowe dr Pawła Wiśniewskiego ewaluowały w sposób logiczny, a ich rozwój był następstwem zdobytego doświadczenia naukowego. Koncentrowały się one wokół

zagadnień presji człowieka na środowisko, rozpatrywanej głównie w skali lokalnej i obejmowały po uzyskaniu stopnia doktora dwa główne nurty badawcze.

Pierwszy z nich związany z zagadnieniami ochrony środowiska przed różnymi formami presji stanowił kontynuację badań nad rolą lasów glebochronnych w ograniczaniu procesów erozyjnych. Jednym z ważniejszych osiągnięć ocenianego okresu działalności Habilitanta było opublikowanie we współpracy naukowej z prof. Michaeliem Märkerem, reprezentującym Department of Earth and Environmental Sciences, Pavia University, artykułu w międzynarodowym czasopiśmie *Geoderma* (IF = 3.740) w którym oceniona została rola i skuteczność lasów glebochronnych w ograniczaniu erozji w krajobrazie młodoglacjalnym, porównując intensywność i skutki procesów erozyjnych oraz właściwości gleb na różnie użytkowanych stokach w północno-centralnej części Polski.

Drugi nurt badawczy związany jest z problematyką obszarów wiejskich i działalnością rolniczą w planowaniu gospodarki niskoemisyjnej na poziomie lokalnym w Polsce. Oprócz prac stanowiących osiągnięcie naukowe będące podstawą złożenia wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego dr Paweł Wiśniewski opublikował jeszcze kilka artykułów naukowych. Wraz z prof. M. Kistowskim wydał monografię naukową, w której Autorzy dokonali obszernej charakterystyki i oceny przyjętych przez lokalne samorzady planów gospodarki niskoemisyjnej. W książce tej dokonano również analizy ujęcia w PGN rolnictwa i obszarów wiejskich.

Oprócz ww. dwóch głównych kierunków badawczych, w pracach naukowych Habilitant zajmował się także problematyką dotyczącą m.in.: potrzeb agromelioracyjnych gleb i ich gęstości naturalnej, finansowania ochrony środowiska ze szczególnym uwzględnieniem środowiska glebowego, możliwości rozwoju żeglugi śródlądowej i jej wpływu na środowisko oraz znaczeniem dolin rzecznych jako korytarzy ekologicznych. Zagadnienia te były prezentowane także w pracach o charakterze popularnonaukowym, w takich czasopismach jak: *Aura*, *Eko* i *My*, *Ekopartner*, *Kronika Wielkopolski*.

Dorobek publikacyjny dr Pawła Wiśniewskiego związany jest głównie z przedstawionymi w recenzji kierunkami badań i składa się z 47 prac naukowych, z których 33 opublikował po uzyskaniu stopnia doktora. Na wskazaną liczbę 47 publikacji, 22 to opracowania samodzielne i 25 to prace przygotowanych we współautorstwie (w tym 20 dwuautorskich). Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitant opublikował między innymi dwie monografie, 4 rozdziały w monografiach zbiorowych oraz 22 artykuły w czasopismach naukowych. Wśród artykułów jest 8 publikacji indeksowanych w bazie *Journal Citation Reports*, których łączny *Impact Factor* wyniósł 9.651. Liczba cytowań publikacji dr Pawła Wiśniewskiego według

bazy Web of Science wynosi 18, zaś według bazy Google Scholar 76. Dowodzi to, że prace Habilitanta zostały już zauważone i docenione przez autorów w krajowej oraz zagranicznej literaturze przedmiotu. Indeks Hirscha według bazy Web of Science wynosi 3, według bazy Google Scholar 5.

Istotnym elementem aktywności naukowej podlegającej ocenie jest również prezentacja własnych wyników badań na forum krajowym i międzynarodowym. Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitant wygłosił referaty na 21 konferencjach naukowych, z czego 7 to konferencje międzynarodowe. Uczestniczył także w pracach 3 komitetów organizacyjnych międzynarodowych i krajowych konferencji naukowych. Brał także udział w realizacji trzech projektów badawczych, będąc kierownikiem dwóch z nich. Był także recenzentem 13 artykułów naukowych w czasopismach polskich i zagranicznych, w tym w czasopiśmie posiadającym IF (*Energy Research & Social Science*). Jest członkiem komitetu redakcyjnego czasopisma *Geography and Tourism*, wydawanego przez Instytut Geografii Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego. Pełnił funkcję sekretarza Bydgoskiego Towarzystwa Ekologicznego. Obecnie jestem członkiem Bydgoskiego Towarzystwa Naukowego.

Reasumując, pozytywnie oceniam działalność naukową Habilitantki. W okresie od uzyskania stopnia doktora może poszczycić się czterema oryginalnymi publikacjami w skali roku oraz dwoma wygłaszanymi referatami, które zyskały pozytywny odbiór głównie w krajowym życiu naukowym.

4. Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej

Jednym z istotnych elementów działalności naukowej świadczącym o rozpoznawalności pracownika naukowego jest jego uczestnictwo w międzynarodowym życiu zawodowym. Dr Paweł Wiśniewski dotychczas nie kierował, ani nie brał udziału w znaczącym międzynarodowym projekcie naukowym. Brak doświadczeń zdobytych w wyniku współpracy międzynarodowej ma niewątpliwy wpływ na kształtowanie się warsztatu pracy każdego badacza. Jest to niestety niewykorzystany przez Habilitanta tak ważny element rozwoju naukowego. Natomiast od uzyskania stopnia doktora siedmiokrotnie prezentował wyniki swoich badań na forum międzynarodowym, między innymi w Dreźnie i Berlinie.

Integralną częścią działalności zawodowej dr Pawła Wiśniewskiego jest jego praca na rzecz praktyki. Po uzyskaniu stopnia doktora podjął współpracę jako ekspert z Ministerstwem

Środowiska, Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (NCBR), Fundacją na rzecz Nauki Polskiej oraz Urzędem Marszałkowskim Województwa Pomorskiego. W ramach tej współpracy brał udział w ocenie merytorycznej 15 wniosków o dofinansowanie projektów realizowanych w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko w zakresie ocen oddziaływania na środowisko, a także recenzował 7 wniosków o dofinansowanie projektów w ramach Programu Badań Stosowanych NCBR w obszarze nauk biologicznych, rolniczych, leśnych i weterynaryjnych (ścieżka A), 8 wniosków w ramach strategicznego programu badań naukowych i prac rozwojowych „Środowisko naturalne, rolnictwo i leśnictwo” – BIOSTRATEG, 15 wniosków w ramach Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój (dla NCBR i FNP) oraz 6 wniosków w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Pomorskiego.

Dr Paweł Wiśniewski jest również popularyzatorem wiedzy. W ramach współpracy naukowej i popularyzacji nauki, w ostatnich latach współpracował m.in. z Zespołem Parków Krajobrazowych Chełmińskiego i Nadwiślańskiego, Politechniką Gdańską, Uniwersytetem Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz X LO w Gdyni, wygłaszając referaty i realizując sesje tematyczne podczas warsztatów i ćwiczeń terenowych jak i wykładów organizowanych dla młodzieży akademickiej i szkolnej oraz mieszkańców. W 2019 roku podjął współpracę z Muzeum Ziemi Kościerskiej, której efektem będzie wydanie recenzowanej monografii ukazującej dzieje i walory środowiskowe Kościerzyny (pod redakcją prof. dr hab. Krzysztofa Jana Mikulskiego). Został powołany w skład Komitetu Okręgowego Olimpiady Geograficznej w Gdańsku, na kadencję 2019-2021.

Dr Paweł Wiśniewski jest także, a może przede wszystkim, nauczycielem akademickim. Prowadzi aktywną opiekę naukową nad studentami. Od czterech lat prowadzi seminarium dyplomowe i pracownię licencjacką na trzecim roku studiów geograficznych. Był promotorem 53 prac licencjackich, a także recenzentem 35 prac licencjackich i 4 prac magisterskich. Obecnie pełni także funkcję opiekuna naukowego studentów realizujących indywidualny program studiów.

Reasumując należy stwierdzić, że zarówno działalność popularyzatorska wiedzy, jak i dydaktyczna zasługują na pozytywną ocenę, zaś najsłabszą stroną działalności naukowej Habilitanta jest jego międzynarodowa współpraca naukowa.

5. Wniosek końcowy

Biorąc pod uwagę całościową ocenę dorobku naukowo-badawczego Habilitanta z uwzględnieniem osiągnięcia naukowego w rozumieniu art.16 ust.2 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym pt. „Rolnictwo i obszary wiejskie w planowaniu gospodarki niskoemisyjnej na poziomie lokalnym w Polsce”, a także ocenę działalności dydaktycznej i popularyzatorskiej stwierdzam, że spełnia on warunki stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017r. poz. 1789) w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna (Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1818).

W związku z powyższym przedkładam wniosek w sprawie nadania dr Pawłowi Wiśniewskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna.

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, overlapping letters and lines, likely representing the name of the author or official.